

زنان زیر چکمه‌های طالبان

(پنجشنبه، ۲۱ جوزا ۱۴۰۵)

نادیا

از روزی که طالبان توسط امریکایی‌ها به قدرت رسیدند، زندگی زنان روز به روز سخت‌تر شده می‌رود، هر روز یک فرمان برای محدودیت زنان وضع می‌گردد. امروز محدودیت و وضعیت زنان به آن حدی رسیده که حتی بسیاری از زنان مرگ را طلب می‌کنند. زنانی که امید به آینده دارند و می‌دانند که آزادی بدون مبارزه به دست نمی‌آید، تصمیم گرفته‌اند که مصممانه به مبارزه خود علیه جنایات طالبان ادامه دهند. آن‌ها تصمیم گرفته‌اند که تا رسیدن به آزادی یک لحظه هم از مبارزه دست نکشند.

طالبان نه تنها به محدودیتی که برای زنان وضع نموده‌اند بسنده نکردند، بلکه گامی فراتر برای برده ساختن زنان برداشته‌اند. آن‌ها با مجوز نامه «اصول جزایی» خود بردگی زنان را قانونی ساختند. آن‌ها روز شنبه ۱۶ جوزای ۱۴۰۵ تمام جاده‌های شهر را تحت کنترل گرفتند و هر زنی که چادر برقع و یا چادر نماز نداشتند، در حالی که سرپای شان پوشیده بود، با زور به موترها انداخته و روانه زندان نمودند. در حالی که طالبان از عنعنۀ مردم ما به خوبی آگاهند، بازداشت زنان و به زندان انداختن شان یک سر شکستگی برای زنان محسوب می‌گردد. این حرکت طالبان نه تنها یک تجاوز نا آگاهانه به کرامت انسانی زنان محسوب می‌گردد، بلکه آن‌ها آگاهانه به کرامت انسانی نصف نفوس جامعه تجاوز نموده‌اند. زنانی از زندان آزاد شدند که جریمه نقدی و ضامن معتبر داشته‌است.

فساد، فحشاء و تجاوز به نوامیس ملی کشور در رژیم طالبانی نظر به دوران رژیم دست‌نشانده غنی هم بیشتر گردیده‌است. طالبان زنان معترضی که علیه رژیم شان به پا خواستند و ادعای حقوق خود نموده با سرکوب خونین، تعدادی را بازداشت و به زندان انتقال دادند، اما آن‌ها به این کار بسنده نکردند، و بالای تعدادی از این زنان در زندان تجاوز جنسی نموده‌اند. طالبان به خوبی می‌دانند که این کار فقط و فقط سر شکستگی برای زنان محسوب می‌گردد. آن‌ها این کار را به این خاطر می‌کنند، زیرا می‌دانند که بسیاری از آن‌ها بخاطر حفظ آبرو و شرف خود در برابر این جنایت سکوت می‌کنند و مطیع می‌شوند. اما بعضی از زنان شجاع افغانستانی که در زندان مورد تجاوز قرار گرفتند وقتی از زندان طالبان آزاد شدند، این جنایت طالبانی را پنهان نکردند و علیه این جنایت صدا بلند نمودند.

امروز سر نوشت زنان را امریکایی‌ها به دست کسانی سپرده‌اند که از هیچ جنایت و ددمنشی علیه زنان ابائی ندارند، آن‌ها به علت این که از همه فاسق و فاجر تر اند و بند مسایل شهوانی خود می‌باشند به تعداد زیادی از زنان زندانی تجاوز می‌نمایند. امروز هر جنایتی که طالبان در افغانستان می‌کنند، دولت امریکا نیز با این جنایت شریک است. زیرا آن‌ها به خوبی می‌دانستند که آن‌ها چقدر فاسق و فاجر اند، با آن هم قدرت سیاسی را با حضور نیروهای نظامی خود در افغانستان به طالبان سپردند.

نیروهای انقلابی در همان زمانی که امپریالیزم امریکا به افغانستان تجاوز نمودند، با صراحت بیان داشتند که آن‌ها نه به خاطر «آزادی زنان از چنگال طالبان» و یا «مبارزه علیه تروریسم» به این کشور حمله نموده و آن را به اشغال خود در آورده‌اند، بلکه به خاطر منافع خود این کشور را اشغال نموده‌اند، و هر زمانی که منافع شان تقاضا نماید، از تمام شعارهای خود می‌گذرند و

قدرت سیاسی را دوباره به آنها می‌سپارند. این پیش‌بینی بعد از بیست سال اشغال کشور به خوبی خود را نشان داد. دولت امریکا به خاطر حفظ منافع خود با یک معامله دوباره قدرت را به «تروریست‌های دیروزی» دادند. سیاست دولت امریکا به خوبی نشان‌دهنده آنست که آنها نه تنها علیه «تروریسم و بنیادگرایی» مبارزه نمی‌کنند، بلکه در رشد و تقویت آنها کوشا هستند. افغانستان، عراق و سوریه به خوبی بیانگر عمل کرد امریکا در برابر تروریست‌ها و بنیادگرایی است.

امروز دختر و بچه بسیاری از طالبان مصروف عیش و نوش و تحصیل در کشورهای خارجی اند، اما آنها نه تنها که دختران را در کشور از حق تحصیل محروم نموده اند، بلکه با وضع محدودیت به زنان، افغانستان را جهنمی برای آنها ساخته اند. امروز زنان افغانستانی نه تنها در کوچه و بازار و حتی با مراجعه به ادارات دولتی مورد آزار و اذیت طالبان قرار می‌گیرند و امنیت شان در خطر است، بلکه در خانه‌های خود نیز احساس امنیت نمی‌کنند. هر گاه زنی نظر به مشکلی که دارد از خانه بیرون می‌شود، امیدی بازگشت دوباره به خانه را ندارد.

زنان و مردانی که به این وضعیت نه گفته اند. روز شنبه مورخ ۱۹ جوزای ۱۴۰۵ دست به اعتراض زدند، اما با سرکوب خونین رو برو گردیدند. طالبان که تحمل چنین اعتراضی را نداشتند هم چو سگ دیوانه بالای معترضان که جز قلم چیزی با خود نداشتند حمله نموده و در این درگیری طبق گفته شواهد عینی دونفر کشته و سی تن زخمی گردیدند. طالبان حتی با این سرکوب خونین بسنده نکردند، بلکه تمام شفاخانه‌های شخصی و دولتی را بازرسی نمودند و هر کسی از مجروحان که به شفاخانه (بیمارستان) مراجعه نموده بود با پایوازش بازداشت نموده به زندان منتقل نمود. البته باید یاد آور شد، زنانی و مردانی که در اعتراض روز شنبه و از آن به بعد بازداشت شده اند به زندان عمومی منتقل نگردیده است و هیچ کس نمی‌داند که آنها در کجا زندانی اند.

برای ما زنانی که در این جهنم سیاه زندگی را سپری می‌کنیم، جای خوشحالی است که زنان مبارز و انقلابی‌ای که در خارج از کشور زندگی می‌کنند، صدای ما زنان گردیده و همه روزه با اعتراضات خود این حمله وحشیانه طالبان را محکوم می‌کنند و صدای ما را به گوش جهانیان می‌رسانند. این جای خوشحالی است و ما زنان به وجود چنین زنانی افتخار می‌کنیم. اما باید زنان مبارز و انقلابی این نکته را درک کنند که آزادی برای ما هدیه نیست که از طرف کشورهای خارجی داده شود، بل که این خود مائیم که می‌توانیم در اثر مبارزات ممتد خود آزادی را به دست آوریم.

یگانه راه برای بدست آوردن استقلال کشور و آزادی مردمان کشور این است که زنان انقلابی باید بسیج شوند و همراه با مردان انقلابی به مبارزات شان تا زمان سرنگونی رژیم منحوس طالبانی ادامه دهند. فقط زنان افغانستان زمانی به آزادی می‌رسند که از طریق مبارزات انقلابی رژیم جنایت کار طالبانی را سرنگون ساخته و بیرق انقلاب دموکراتیک نوین را به اهتزاز در آورند و انقلاب دموکراتیک نوین را در کشور به پیروزی رسانند، در غیر آن همین آش است و همین کاسه.

زنده باد مبارزات انقلابی زنان افغانستان و سراسر جهان

مرگ بر طالبان و رژیم منحوس شان

مرگ بر امپریالیسم امریکا که چنین جنایت کارانی را بر سر نوشت ما حاکم ساختند

پیروز باد انقلاب دموکراتیک نوین